

Beslutningsforslag nr. B 74. Fremsat den 18. december 1986 af Elisabeth Bruun Olesen (VS), Albrechtsen (VS), Tinning (VS), Gade (SF), Lilli Gyldenkilde (SF) og Ebba Strange (SF)

Forslag til folketingsbeslutning om mærkning af organiske opløsningsmidler

Folketinget pålægger regeringen omgående at sikre,

at Miljøministeriets regler om mærkning og klassificering af organiske opløsningsmidler ændres i overensstemmelse med de stramninger, Miljøstyrelsen foreslår i Miljøprojekt nr. 70/1986 om Organiske Opløsningsmidler. Der skal således tages

højde for og advares om, at en række opløsningsmidler har kronisk neurotoksisk virkning og kan resultere i kroniske hjjerne- og nerveskader,

at advarselsmærkningen skal afspejle faren for hjernesker, og

at risikosætningen R 48 »Alvorlig sundhedsfare ved længere tids påvirkning« skal påføres etiketterne.

Bemærkninger til forslaget

I 1976 blev det for første gang anerkendt, at organiske opløsningsmidler kunne give hjerneskader. Over 2.000 danske arbejdere har indtil nu fået erstatning for hjerneskader forårsaget af arbejde med organiske opløsningsmidler. Dette er kun toppen af isbjerget. Det tager lang tid at få erstatning, så det virkelige antal skadede er betydeligt større.

Det er videnskabeligt bevist, at påvirkning fra en lang række opløsningsmidler kan resultere i hjerne- og nerveskader. Senest har WHO bekræftet dette på en konference i København den 10.-14. juni 1985: »Clinical, epidemiological and experimental data indicate that long-term occupational exposure to organic solvents may cause adverse effect in the central and the peripheral nervous systems.«

Virkningen er desuden anerkendt af de danske myndigheder samt myndighederne i Sverige, Norge og Finland. De øvrige EF-lande anerkender kun denne virkning for få opløsningsmidler. Disse lande mener, som danskerne gjorde før 1976, at særlig mange hjerneskader hos malere må skyldes, at disse drikker mere end andre mennesker – eller måske fra starten er mindre intelligente.

EF har lavet et såkaldt maksimumsdirektiv, der regulerer dette område. Det betyder, at det enkelte land *ikke* må stille strengere krav end EF-direktivet. Det betyder for mærkningen, at der ikke må tages hensyn til den hjerneskadende effekt på advarselsetiketterne, fordi EF ikke anerkender en sådan effekt.

De danske mærkningsbestemmelser er baseret på de EF-direktiver, der vedrører lovgivningen om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer. Den eksisterende klassificering er bestemt af Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 566 af 14. oktober 1983 om klassificering, emballering og mærkning af farlige kemiske produkter, der skal anvendes som opløsningsmidler, bekendtgørelse nr. 82 af 21. februar 1986 om klassificering, emballering, mærkning, salg og opbevaring af farlige kemiske stoffer og produkter og bekendtgørelse nr.

803 af 3. december 1986 af listen over farlige stoffer.

Miljøstyrelsen har netop offentliggjort 2 rapporter, der indeholder dokumentation for, at 13 vigtige organiske opløsningsmidler kan give kroniske hjerneskader, »Miljøprojekt 70 og 72«, udarbejdet af Arbejdsmedicinsk Klinik på Rigshospitalet ved læge Per Gregersen og ingeniør Torben Bruun Hansen. Materialet skal bruges til dokumentation for et dansk forslag over for EF-Kommissionen om at forbedre den eksisterende klassificering og mærkning, så den kommer til at afspejle faren for hjerneskader.

Vejen gennem EF-bureaukratiet er lang og trang. Behandlingen af sagerne kan tage flere år. Forslagsstillerne mener, at den dokumenterede viden skal komme arbejderne til gode nu, og at Danmark af hensyn til sundheden skal gå i spidsen i EF og straks gennemføre de mærkningsregler, som Miljøstyrelsen har peget på i »Miljøprojekt 70 og 72«, også selv om dette måtte bringe Danmark i konflikt med EF.

Forslagsstillerne finder det utilstrækkeligt, at miljøministeren har rejst spørgsmålet på Rådsmødet den 24. november 1986 for miljøministre, og at ministeren nu prøver at finde en frivillig løsning i Danmark, indtil en fælles EF-løsning måtte vise sig. Ord er ikke nok. Der skal omgående handling til.

Den bedste løsning vil selvfølgelig være helt at fjerne de sundhedsskadelige stoffer, og hertil må hjerneskadende stoffer henhøre. Men når det ikke kan lade sig gøre, må det mindste dog være, at arbejderne advares ordentligt om de farer, der er forbundet med at arbejde med stofferne.

Derfor bør den nødvendige mærkning af opløsningsmidlerne foretages nu, selv om forslagsstillerne er klar over, at dette ikke er tilstrækkeligt i sig selv. Der må følges op med regler om nedsættelse af grænseværdier, forbud mod anvendelse af de farligste opløsningsmidler, øget kontrol med overholdelse af Arbejdstilsynets og Miljøstyrelsens regler etc.